

"Ik ben namelijk de Heere Jezus niet"

Waar ligt uw huis in Frankrijk?

In de Bourgogne, dept. Nièvre. U bent als christelijk onderwijzeres met aantekening handwerken en gymnastiek in opleiding dan ook sowieso niet welkom, want als ik ergens de schurft aan heb dan is het aan moraaltheologen van de vrouwelijke kunne. Zal de vrouw de man kunnen beleren? Welnee! Ik ben namelijk de Heere Jezus niet en ook niet een van zijn discipelen. Moraliseren is mij geheel vreemd. Brieven uit gristelijke kringen worden per kerende post ongeopend retour gezonden en de telefoon meestal niet opgenomen als er een boodschap uit de streng griffermeerde hoek binnen komt, omdat ik al genoeg aan mijn hoofd heb. Email afzenders uit Uw onappetijtelijke gelovige kring en geblokkeerd door een speciaal Anti Christ filter. Ik heb namelijk geen boodschap aan u en uw minderwaardige, laffe, slappe gristelijke soortgenoten!

De juiste lokatie van ons huis is geheim. Top secret. De plaatselijke S.M. folter-kelder in het dorp is geopend van des ochtends tien uur tot 's avonds twaalf uur. Het loopt er storm. Op afspraak, maar wel op tijd zijn anders ben ik op weg naar de buurt super om een plestik jerrycan van twintig liter rode wijn aan te schaffen. Die zet ik thuis op tafel, ga er als pleng offer aan Bacchus naakt of in lingerie onder liggen met een kussen onder mijn hoofd en een trechter in mijn bek, sluit de ogen in verrukking, beroer mijn geslachtsdeel op volle kracht vooruit en recht zo die gaat als lichtmatroos voor de mast, roep Skipper Ahoy en draai de kraan open. En dan? Nou, dan voel ik mij al gauw als Godt in Frankrijk als ik ladderzat lallend klaar kom! Nee, ik heb mijn goede vriendin nog zo beloofd dat ik geen Stille Klaarkomer zal worden, zo ene AOW-er die met betraande ogen uren lang achter de geraniums het raam uit zit te koekeloeren want daar schiet niemand iets mee op. Ik houd van klaar komende krijsketels van het vrouwelijk geslacht. Laat maar horen Girls, dat je er zin in hebt, want je hebt je zinnen niet voor niets gekregen! Gotsammetruttenbollen; als ik daar over ga beginnen kan ik nog dagen lang door gaan! En daarom woon ik in de Bourgogne!

Waar is dat dan?

Ja, zeg, dat zal ik U gaan vertellen! Dat weet ik eigenlijk ook zelf niet. Ik weet hoe ik van hier naar daar moet komen en weer terug, dat is net genoeg. We nemen de Jaguar of een andere bolide uit onze stal aan peperdure renwagens met spaakwielen of de trein. Een overstapje vanaf het Gare de Lyon naar het Gare du Nord met de RER en binnen twee uur zijn we waar we willen wezen. Ik zie niet in waar om u meer zou moeten weten dan dat.

Links van mij is een klaterende beek die uitmondt in een waterval waar een groot houten schoepenwiel voor de gratis elektriciteit zorgt terwijl de herten en wilde zwijnen voortdaveren van vroeg tot laat over ons terras van een halve acre. En dat is mij genoeg, dan laad ik wederom mijn dubbelloops met grove hagel, want zie ginds komt de postbode, ik zie hem al gaan! We zitten op een berg dus overzien het geheel. Neen; er ontgaat mij niets. Jehovas getuigen die aan bellen dwing ik te buk-ken en schiet dan een lading lood in hun reet. Zijn die ook weer dik tevreden. Lijden voor het geloof. Is er iets mooiers? Welnéé! En dan begin ik me toch te bulken van het lachen, want het is altijd goed om een ander te zien lijden! Weet u: mijn enige geluk is andermans ongeluk!

Toen wij hier aan kwamen op die zonnige herfstnamiddag na in de auto via de GSM op de

rondweg bij Parijs te zijn opgebeld door mijn gepassioneerde hartsvriendin uit Leeuwarden, een lichtelijk beschonken H. F., die mij het ene na het andere verwijt maakte als of ik haar ex-minnaar was en vreemd gegaan met haar beste vriend(in), ja, toen wij die namiddag eindelijk arriveerden ondanks talloze borden met de waarschuwing "Deviation" (als iets mij aan spreekt!) werden wij door de dor-pelingen natuurlijk met gepaste minachting, scepsis en achterdocht bejegend en dat is goed, heel goed. Want daar kwamen die vreemde Hollandse mensen met trommels en trompetten, die in hun grove Bataafse taal luid sprekende Giganten uit het Noorden met hunne harde keelklanken en dikke bankrekeningen, marme-ren pied de stals en statues, beeldhouwwerken, bronzen beelden, leuke schemer-lampen, zwanedonzen dekbedden (retteketet, beter kankerbed, als het uit de China import komt!), dure grafiek, tableaux alsof zij miljonairs waren, wat dachten ze wel, die étrangers, terwijl in hun schamele Franse huizen slechts een met vliegen-poeep besmeurd 15 watt gloeipeertje aan het plafond hing en de condooms voor her-gebruik de vaatwasser in gingen en aan de waslijn in de moordende zon te drogen hingen tot ze verschrompelden want het ultra violet is hier bijzonder sterk. En dan was er over negen maanden alweer een kindje. Binnen enkele weken hebben wij hun hart gewonnen door de voor vijf gulden van K. d. J. te O. gekochte pikhouweel zelf regelmatig ter hand te nemen en de keiharde rotsgrond te gaan ontginnen die rond ons long house ligt, want bepaald kinderachtig zijn wij nooit geweest. En dat is allemaal géén gering karwei, dat zie ik zo'n verwekelijkt lidmaat van de E.O., van nature zwemmend in een zee van zelfbeklag gemixed met en door desemd van de overbekende, softe lulligheid van een evangeliese sekte of pinkstergemeente mij nog niet één-twee-drie na doen. De buurtbewoners? Ik heb mij aan ze voorgesteld en mijn verzameling handvuurwapens getoond. En toen... ja, toen had ik direkt een relatie met ze en kreeg mijn echtgenote een paraplu van een van de monteurs en dat heeft een diepe, symbolische betekenis, want wie de plu krijgt mag um houden en steekt um op of vouwt um dicht al naar gelang het weer. Freud zou er een hele kluif aan hebben. Een oud Bourgondisch vruchtbaarheidsritueel uit de tijd dat in Nederland de Batavieren de Rijn nog moesten afzakken en ik trok uit louter feest vreugde voor de bronskleurige verwarmde spiegel huiverend van tegennatuurlijke hartstochten mijn nieuw gekochte Pastunette aan en mijzelf als onbezoldigd vrije tijds travo woest af. De perfecte opmaat voor het aanstaande cross your heart festival. Het paste net! See you, folks!

Het politieke klimaat bevalt U?

Sinds ik heb gelezen dat die verkreukelde blonde zeehond BB op Lepen stemt, alhoewel ik veel meer op een zuidelijk tiepe val. Even buiten Parijs woont een kommunistische burgemeester die met zijn dragline op een pension voor Senegalezen is in gereden. Omdat ze de arbeidsplaatsen van de arbeiders bezet zouden houden. Daarbij vergeleken is het Front National, C.P. 86 of de Centrum Democraten een uiterst fatsoenlijke partij. En heel soms, als in die dagen van voorheen, denk ik nog wel eens vol weemoed terug aan H. F. Hoe zij bevlogen was als het de nikkertjes in Verweggistan of de dobbernegers betrof! Alhoewel ik heel wat meer interesse heb in de Vlaamse Filip de Winter.